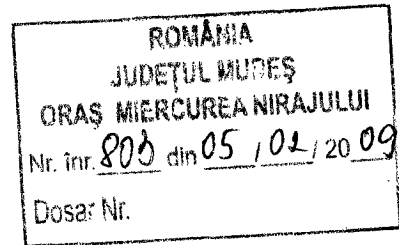

Nyárádszereda Városi Tanácsa

Csiki Sándor tanácsos

Beszámoló a 2008-as esztendőre:

Január – Az oktatás, egészségügy, kultúra, szociális, fogyasztóvédelmi, közrend, sport és szabadidő, vallási felekezetek és civil szervezetek, valamint a hazai és a külföldi helyi közigazgatási egységekkel való együttműködésünk szakbizottságát vezethettem az elmúlt években.

Ezen minőségemben vettem részt Marosvásárhelyen a Maros Megyei Tanács üléstermében egy értekezleten, melyen a tanügyi törvénytervezet megvitatása volt napirenden. Néhány indítványom is volt a tanügyi törvény magyarosabbá és jobbá tételének az érdekében.

Ugyancsak szakbizottsági elnöki minőségemben többször szorgalmaztam, hogy a pedagógusok, ha szimbolikusan is, de ajándékjegyekhez jussanak, ami meg is valósult a 2007/2008-as tanévben.

Február – Elmentem a

zokra a falugyűléseken, amelyekre meghívást kaptam a szervezőktől.

A Bocskai Napok egyik szervezője voltam, behoztam a napok programjába az Erdélyi Családszervezetek Szövetségének találkozóját, amelyen jeles magyarországi és erdélyi vezetők vettek részt.

Bemutattam újabb könyvemet, amely könyvbemutató a Bocskai Napok egyik érdekes rendezvénye volt. A Bocskai Football Kupa, amelyet évekkel ezelőtt én indítottam útjára, egy újabb szervezést ért meg, hatalmas érdeklődés mellett, a labdarúgást gyermekként űző és szülőként is kedvelők körében.

Részt vettem azon a Bocskai napi főünnepségen, amely egyik momentumaként átvehettem egyesületem nevében azt az asztali számítógépet, amit Szerencs város polgármestere ajándékozott a Pro Família Transilvania egyesületnek.

Március – Határozat-tervezetet nyújtottam be, amelyben javasoltam a Hársfák terének elnevezését Bocskai térré. Nem rajtam múlt, hogy miután átment a szakbizottságokon, a tanácsos kollegák a tanácsülésen mégis ellene szavaztak, igaz ígéretet kaptam, hogy rövidesen benyújt valami hasonlót az RMDSZ is.

Szorgalmaztam, hogy Bőből szállíttassuk le a gyermekeket és ne engedjük, hogy a mosoni óvodába és iskolába járjanak, ahol elcsángósodnak. Annak ellenére, hogy beszéltem a szülőkkel, a pedagógusokkal, az iskolaigazgatóval,

javaslatom nem valósulhatott meg, mert a végrehajtás nem tudta megoldani a szállítást.

Nagy öröm számomra, hogy a - közben megérkezett - iskolabusszal a problémát mégis meg lehetett oldani és a többi gyermek mellett a demeterfalvi diákokat is haza lehet szállítani mostanában. Iskolai versenyekre és kirándulásokra is visz.

Április – Szerencs testvérvárosunkat látogattuk meg egy ötfős küldöttséggel. Szerencsen bemutattam Szülőházád rád vár című könyvemet és elmélyítettem kapcsolatainkat a szerencsi önkormányzat jeles képviselőivel valamint a Bocskai István Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium vezetőtestületével, tanáraival.

Május – Választási programunkba számtalan szép elképzelést beterveztünk, amelyek közül egyeseknek a megvalósítása máris folyamatban van. Készülnek a faragott várostáblák, megterveztük már a buszmegállókat, és egy közvéce megnyitását is javasoltam, melynek a helye is megvan a Líceum illemhelyének a háta mögött.

Június – Alakulatom elveszítette a választásokat, ezért úgy néz ki, hogy számos elképzelésem a fiókokban marad, ugyanis leszavazzák azokat. Ennek ellenére folyamatosan próbáltam, próbálok előrevinni az autonómia valamint a magyar személyiségekről elnevezendő utcák, közintézmények és a kétnyelvűség ügyét.

Július – Választások után ugyanabban a szakbizottságban folytatom a munkát, egyetlen szakbizottsági gyűlésről sem hiányoztam még, annak ellenére, hogy ezeknek az összehívása nem felel meg az előírásoknak. Kivettem részem a helyi Bocskai kórus által megszervezett nemzetközi dalos találkozóból, amelyen szó szerint zászlóvivője voltam a kóruslobogónak.

Július – Júliusban fogadtuk Simontornya testvérvárosunk kórusát, küldöttségét, amikor kalauzolást vállaltam, amit vendégeink hálásan meg is köszöntek. Egy örvényi diák-sportküldöttség fogadásából is igencsak kivettem a részem, majd a Marosvásárhelyi Rádió munkatársait fogadtuk több tanácsos kollegámmal.

Augusztus – Oroszlánrészt vállaltam a Vásárnapok megszervezéséből, igaz nem a vásártéri sokadalomban igazgattam a cirkuszt, a szubkultúrát, hanem Duma András csángóköltőnk fogadásában jeleskedtem és a székely teremlabdarúgó válogatott fogadásában és megvendégelésében segédkeztem éppen.

Szeptember – Tájékoztattam a tisztelt városi tanácsot és a végrehajtást, hogy pillanatnyilag milyen állapotok uralkodnak a Bocskai István Iskolaközpontban, és egyúttal figyelmeztettem városunk vezetőségét, hogy ebben az iskolai évben

Nyárádszeredában lesz az érettségi, amire szovátai valamint erdőszentgyörgyi középiskolás diákokat várunk.

Október – Csíkszeredában találkoztam Sólyom Lászlóval, ahol nemcsak civil szervezői minőségemben, hanem városi tanácsosként is alkalmam volt egy órát eltölteni a magyar köztársasági elnökkel, aki egyetértett azon elképzelésemmel, hogy az autonómia jár a székelynek, s ezért harcolni illik.

November – Meghívtam Izsák Balász jogászt, a Székely Nemzeti Tanács elnökét, hogy magyarázza el a szép számban érdeklődő városi tanácsos kollegáknak az autonómia lényegét és annak kivívásának konkrét formáit, többek között azt, hogy miért kell megszavazni azt az autonómia-tervezetet, amit megkaptunk.

December – A Mikulás nem hozta el autonómia-beadványom megszavazását, mert a 9 RMDSZ-es tanácsos kollega megakadályozta annak napirendre tűzését, de meghozta az ortodox egyház törvénytelenül letett alapkövét. E kérdésben végig kiálltam a város polgárai és a városvezetők álláspontja mellett.

A **Szakbizottsági** üléseken mindig megjelentem: ötletekkel, javaslatokkal vagy határozat-tervezetekkel segítettem annak a szakbizottságnak a munkáját, amelyet előtte 3 évig irányítottam.

A **Tanácsülésekről** nem hiányoztam és soha egyetlen alkalommal sem javasoltam olyan megoldást, amely mezővárosunk kárára válhatott volna. Mindannyiszor a közösség érdekeit tartottam szem előtt.

A **Városi Tanács** és a **Polgármesteri Hivatal** valamint a **Szakbizottságok** összes olyan rendezvényén részt vettem, amelyre időben meghívást kaptam, s magam is számos rendezvény, találkozó kiagyalója voltam.

Ápoltam a testvérvárosi kapcsolatokat, majd december közepe felé **Brüsszelbe** is ellátogathattam, ahol megnéztem az Európai Parlamentet.

Nyárádszereda, 2009 január 31.

Tisztelettel,

Csíki Sándor